

фопозиция. Това тъ ще могатъ да извършатъ чрезъ строго планирана, упорита и непрекъсната не само просвѣтителна, но и активна дейност срѣдъ учителскитѣ маси, като се явяватъ въ всички случаи и при всѣки поводъ начело на учителскитѣ борби за отвоюване на действителни придобивки и за защита на застрашени учителски професионални интереси.

XII.

Учителскитѣ организации въ надвечерието на 9 юни 1923 година

До преврата на 9 юни 1923 год. въ България съществуваха три учителски организации: 1) *Б. У. Съюзъ*, 2) *Съюза на учителите отъ прогимназийтѣ, гимназийтѣ и висшиятѣ училища* и 3) *Организацията на учителите и служителите по народната просвѣта*. Между първите два учителски съюзи, както изтъкнахме, не съществуваха почти никакви идеини различия; тактиката имъ бѣ една и съща. Идейна борба, различна и по принципи, и по тактика отъ тази на поменатите два учителски съюзи, се водѣше само отъ Организацията на учителите и служителите по народната просвѣта. Тя единствена атакуваше, и то доста успѣшно, схващанията и тактиката на БУС и КУС, и отъ денъ въ денъ ставаше фокусъ, въ който се сливаха надеждите и коллежите на учителството, вследствие на което тя бѣше изложена подъ кръстосания огнь не само на учителските съюзи, но и на властуващия тогава Български Народенъ Земл. Съюзъ. Нейните членове бѣха подложени на масово преследване, като съ една заповѣдь се уволняваха десетки учители и учителки, а колоните на органа й, в. „Учителска искра“, се опустошаваха отъ съществуващата тогава цензура на печата. Това бѣсно преследване на Организацията на учителите и служителите по народната просвѣта внасяше само повече озлобление между членовете на тази организация: вместо да намали нейния рѣстъ и идейно влиянието въ срѣдата на учителството, напротивъ, всѣка година увеличаваше числото на членовете ѝ, а нейните печатенъ органъ „Учителска искра“ печелѣше все повече и повече абонати. Докато БУС и КУС не можеха да достигнатъ съ тиража на своите вестници дори числото на членовете на своите съюзи и нѣмаха абсолютно, както нѣмат и до сега, никакъвъ пласментъ вънъ отъ тѣхните рамки, то в. „Учителска искра“ бѣ завладѣла широкъ теренъ и срѣдъ учителството, което се намираше извѣнъ Организацията. Така напр., презъ 1923 година — последната отъ съществуването на Организацията, при наличността на 3536 членове, в. „Учителска искра“ е ималъ 5,700 броя седмиченъ тиражъ, напълно пласиранъ, и, съ малки изключения, напълно платенъ, т. е. 40% отъ тиража на в. „Уч. искра“ се поглъщаше отъ организирани учители въ БУС, КУС и отъ неорганизирани учители и учителки. Този видимъ успѣхъ вбѣсяваше особено ржководителите на БУС и тѣ, некадърни да противопоставятъ на